

Qua lượn

Trong một cuộc trả lời phỏng vấn tại tòa soạn, bà viết bài này có nêu lên một vấn nạn r้าย, lật kèo: Bà cũng như miền Trung không khiếp nỗi thè, tai sọt trong thời văn hóa học cũng như binh dân là thay đổi về cả thiêng tại. Nguyễn Văn Sơn là con sông Hồng Hả. Nô nức là một án súng xưa là một bài họa. Con sông Hồng Hả bắt nguồn từ quê hương của Đoàn chinh Thanh nước Đại Lãnh là Vịnh Vân Đồn bắc giáp. Toàn thể giòng sông dài 1200 cây số nhè nhẹ chảy trên đất VN có chung một nước, phần lớn nằm trên đất Tàu. Họe ống dùi là Lan Giang kiêm nhảy địa chỉ kinh ở BV không mưa bùn như mực nước sông Hồng mòn mòn thu vẫn cát lèn vùn vụn, có khai mòn ngày rặng thêm mệt thêm nước, Vần đe tri thèm & ngọt Bé có từ kinh thứ nhất, khai Cai Biển làm thêm thèm kinh xãy đởn Phạ: La. Ngoài thành có trường lũy dài hơn 250 trượng cao 1 trượng rưỡi. Theo sách Hậu Hán Thủ thi lũy ngay đê ngọt lùn (ngắn nước lùn) vùn đê ngọt hâm (ngắn nước đê). Như vậy sùi sách thời có chép việc đập đê, lại sao thơ văn nói vè lùi lùi hiêm hâm đê?

• Theo nhà triết học mĩ họa của tôi, thi hời họa trong họa có một bài thơ (quân khinh của a) nói về lùi có những câu sau: "bò buộc sống eo buôn nôm, tôm tếp khoe mình đã sướng chưa". Cu làm Nguyễn Văn Đè ở Hanoi, một lanh huy lùi tội nghiệp ở miền Bắc mà cũng chỉ có đàu mìn bài nêu vè nạn lụt. Đó là bài:

Ai lén nhẫn hối báu Châu Cầu
Lut lội nâm nay bắc & đau
Máy bò lợn con rầy lòn bέ
Đầm bò thòi giông ngập nồng sầu

Em vẫn chẳng no mà chẳng đói
Thung thẳng chiếc lá rụng lung báu...

Theo như mày bài thơ của các bậc tiền bối kẽ trên, thi nan lụt là hàng lít gác rặng rợn. Trước bò vẫn còn bức công, chua chát lát, nghĩa là nước ngọt chua chát lát lát. Cu Tom Nguyễn vẫn còn có thể ứng dụng vừa viết thơ gởi bạn, vừa ương thằng thèm chí là rực rỡ tưng bừng, thì lụt như vậy còn phản công. Só với cái cảnh lụt mìn kề nết bài này trôi qua thời niên thiếu thì nó chưa thấm vào đâu hả.

• Về văn chương bình dân, tôi đã đọc báo chí nhà mà không tìm ra câu nào nói về lụt lèi, trong khi ca dao uc ngút nói về giặc giã, về bệnh tật, về những thiên tai khác lối khai như. Về những nhà thơ thời đại (tiền chiến và hậu chiến) tôi cũng không tìm thấy dấu vết của thay đổi. Miền Trung nói lụt lèi thường xuyên và cũng là quê hương của thi sĩ, tài chí khôn thò nỗi về mưa. Nào sẩm mưa làm không khát, lòng run thán lanh nứt hàn bao la của Huy Cận, nào sả "Mica chí mực mài mưa mực hoài, não biết thương ai, trắng lòn oen không rõ ràng của Lưu Trọng Lư.. Có thèm thơ mưa của VN không kém họa của Verlaine bao nhiêu, nhưng thơ nói ?'cái họa trên mìn lụt lèi mìn Bắc, miền Trung của hòn như không có. Ítm mãi tôi chỉ thấy một bài cũa họa được cái cảnh lùi lèi Trung trong một bài hát của Phạm Minh Chuong :

Quê hương em nghèo lâm ai oí
Mùa đông thiếc hé thời thiếc ăn
Trời hành con lụt mìn mìn..

• Ông đồ họa Lam Giang kiêm nhà sỹ địa có biết thêm rằng Cao bá Quát có câu thơ nói về lùi như sau: "Cố mèn mông trớn tan lúu. Nô nức sáu lèi lực mộc mõa". Tam dịch:

Vườn xưa mìn lùi tiêu điệu
Đường vè cách trờ mòng chiêu hóng khung
Trên cao qua lượn rán
Vợ con ôm đùi muôn phân xót ze

(Lam Giang)

Qua lượn rán rán trong lác bóng chiều đà
người chàng danh hời, giàn mài thay ma sinh
thôi trong những xóm làng hú quan. Người sống
sau sau con lùi kèo dài kếp sóng ồm đài được bao
tán.

• Bò cũng là cái cảnh mà đồng bào ngoài
biển đang bị trời lanh, ngày ngay có hàng triệu
người đang chờ xu nhanh qua lượn.

NHỮNG VĂN - ĐỀ TÌNH - THÀN CỦA HÀ - NỘI

Bài của tạp chí ASIAN ANALYST (7-1971)

(TIẾP THEO VÀ HẾT)

Ngoài tình trạng tinh thần yếu kém đối với miền Bắc, đảng viên suy sụp, khả năng một thực trạng khắc nghiệt

hại cho chế độ quân Bắc là
tình trạng biến đổi và biến động

Nam bộ cũng đang diễn

hiện rõ. Nguyễn quốc Tuấn
một khái niệm về BV là khái
nhìu sự kiện và hoạt

Tổ

Nam

để

đi

đến

những

thay

đổi

**Truyện dài của
NGUYỄN Á LỘ**

24

Người em tiếng hồn :

— Anh thương em khi chúng mình có
hay con?

Vinh sét gợn :

— Hồn là một cái vui thăm
lặng, không là hồn. Chúng mình không cần
nhưng tên nó. Chúng mình đang khát giò.

Nguyệt nói :

— Lẽ già mà anh em tu việc.

Vinh bần sang chuyện khác :

— Ngay sau anh đưa em đi (Vì người
nhàm) một tuần là Anh xưa có mòn tết.
Nguyệt hỏi :

— Tiết ở đâu mà anh tu việc.

Tiết bần sang phim trả.

Anh sét đồng là muôn tết hiếu
Còn phải tu việc tết, cười nói.

— Ôy đây! đây là tết đây. Anh
sét kiêm nhàm tết này lo gì. Còn
tiết luồng em.

Tiết sét chua thu vè được.

Ông

cu chưa có tên là cho em. Ngày mai là tết.

Nguyệt nói :

— Đèn tết là đèn lâm. Đèn hộ ba
ngày là đèn.

Vinh nói :

— Uh hả? 3 ngày, miền là em thấy
thuở. Sinh hòn sám. Vinh đón sớm. Chàng
thấy bão trào và giờ thời nết bão
hết hồn. Ngày nhìn Tùng lối ago.

Tết như thế này thì làm gì? Em
sợ bão đến nỗi.

Vinh nói :

— Bao vẫn có đi. Vâ lai không có bão
lên đầu mà em lo.

Nguyệt biết không ngán nỗi ý muốn của
Vinh. Nắng bảo:

— Anh đã xuốn là trời muôn.

Nắng bảo nói tí quẩn và đã đứng vào

Triều hèi đầu dù mưa như rơm không nặng
hết hồn rót rót ra hồn. Nguyệt bảo:

— Anh nhớ mang máy ảnh dính nhá.

Vinh với đáp:

— Tí mìn không nhắc thi anh quên
huyện chayanh.

Rồi chém mìn, tó kỵ cối máy ảnh.

Nguyệt hỏi ta, em, ngầm mìn trong
gương nó quay lại hỏi Vinh:

— Hồi này ngay! Cố có cái tên người
ra nghe nói, là mìn khinh mìn đêng khinh

nhàm, ngay lừa xe, hồn cảng được. Thì mìn

mìn ràng tham. Breyi sét khôn khéo thay gi
cái. A khôn mìn nói:

— Nô đì rõ? Đì phà chí gi?

Vợ A Khôn bùi đầu mìn nòng:

— Mìn lo cách khinh. Một trời mìn cao

rồi, cái khinh đêng được. Người vòi ôn

trộm tìn? Mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

Lời lẽ của bà vờm gìn lại có lý. Nhưng

A Khôn không muốn bùi một cơ

hội tết. Anh ta nói,

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

Lời lẽ của bà vờm gìn lại có lý. Nhưng

A Khôn không muốn bùi một cơ

hội tết. Anh ta nói,

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

Lời lẽ của bà vờm gìn lại có lý. Nhưng

A Khôn không muốn bùi một cơ

hội tết. Anh ta nói,

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

Lời lẽ của bà vờm gìn lại có lý. Nhưng

A Khôn không muốn bùi một cơ

hội tết. Anh ta nói,

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

Lời lẽ của bà vờm gìn lại có lý. Nhưng

A Khôn không muốn bùi một cơ

hội tết. Anh ta nói,

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

Lời lẽ của bà vờm gìn lại có lý. Nhưng

A Khôn không muốn bùi một cơ

hội tết. Anh ta nói,

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

Lời lẽ của bà vờm gìn lại có lý. Nhưng

A Khôn không muốn bùi một cơ

hội tết. Anh ta nói,

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

Lời lẽ của bà vờm gìn lại có lý. Nhưng

A Khôn không muốn bùi một cơ

hội tết. Anh ta nói,

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

Lời lẽ của bà vờm gìn lại có lý. Nhưng

A Khôn không muốn bùi một cơ

hội tết. Anh ta nói,

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

Lời lẽ của bà vờm gìn lại có lý. Nhưng

A Khôn không muốn bùi một cơ

hội tết. Anh ta nói,

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

Lời lẽ của bà vờm gìn lại có lý. Nhưng

A Khôn không muốn bùi một cơ

hội tết. Anh ta nói,

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

Lời lẽ của bà vờm gìn lại có lý. Nhưng

A Khôn không muốn bùi một cơ

hội tết. Anh ta nói,

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

Lời lẽ của bà vờm gìn lại có lý. Nhưng

A Khôn không muốn bùi một cơ

hội tết. Anh ta nói,

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

Lời lẽ của bà vờm gìn lại có lý. Nhưng

A Khôn không muốn bùi một cơ

hội tết. Anh ta nói,

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

Lời lẽ của bà vờm gìn lại có lý. Nhưng

A Khôn không muốn bùi một cơ

hội tết. Anh ta nói,

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

Lời lẽ của bà vờm gìn lại có lý. Nhưng

A Khôn không muốn bùi một cơ

hội tết. Anh ta nói,

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

Lời lẽ của bà vờm gìn lại có lý. Nhưng

A Khôn không muốn bùi một cơ

hội tết. Anh ta nói,

— Lại hế mìn tết. Túi nòi còn ở gần cái

huyện. Thắng đê túy ra chử. Tôi hồn lồn sau

Chút nòi vòi khinh chieu. Một mìn

tí giết nó không được, tiếp vòi hồn.

Thắng Breyi tết gần đòn bui ne, nghe

qua câu chuyện hét mìn tham. Võ thìn, anh

ta đà bảy là mìn khinh hét, đê đê, cảng mìn

đê, cảng mìn?

